

Pajtaszínház+Tündérbkert=Viszák

Biztos voltam benne, hogy nekem ide el kell mennem. Nem csalódtam, mindjárt megértik Önök is, kedves olvasók, hogy miért.

Viszák. Egészen addig nem hallottam ezt a településnevet, amíg nem hívta meg őrségi Pajtaszínházába Csikótojás Társulatunkat a Jászai Mari-díjas színész, érdemes művész, Szarvas József.

Az Őrség Magyarország egyik legszebb vidéke. Csendes, békés, nyugodt. Sok művész választja második otthonaként. Így került egy véletlen folytán Viszákra Szarvas József is. A romos pajtából kultúraközvetítő, közösségformáló szakrális teret épített. Csaknem tíz éve szervezi rendületlenül a kiállításokat, előadásokat. Népszerűsíti azt a különleges kezdeményezést, amelyet az országban elsőként Viszák valósított meg. Gyermek gondozásában őshonos gyümölcsfákat ültettek az ún. Tündérbkertbe, közösségépítő szándékkal. Csodálatos az a hit, akarat és szándék, ami a jó ügy mellé állt.

És az a vendégszeretet, amivel fogadtak minket házigazdáink. Sőt, nem csak ők, hanem az ország másik szegletéből érkezett, szintén pajtaszínházi fellépőből vendéglátóvá avanzsált kékcsei asszonyok is. Olyan kemencében sült csülökkel fogadtak minket, hogy mind a tíz ujjunkat megnyaltuk utána. Muszáj volt a tartalmas ebéd után egy hűvös, laza fröccsel felfrissíteni magunkat. Ehhez pedig az egyetlen viszákai vendéglátóipari egységet kellett meglátogatni a csapatnak. Mint tudjuk, a kocsmákban könnyen köttetnek barátságok, így történt ez most is. Csapatunk férfi tagjai életre szóló barátságot kötöttek Bandi bával, aki ugyan még csak 72 éves, de a 100. születésnapjára meghívta a hévízieket. Tehát 28 év múlva mindenkinek kötelező a megjelenés Viszákra.

No de, hogy ne csak a helybeliek vendégszeretét dicsérjem, mindenképp szót kell ejtsek a Csikótojás Társulatról. Amatőr színjátszóink tavaly egy nyertes pályázat hozományaként felléptek a Nemzeti Színházban. Mint Szabó Ágnes, a Magyar Teátrumi Társaság alelnöke elmondta, a galgahévíziek voltak a pajtaszínházi bemutatók nagy durranása. A mieink zárták a Nemzetiben zajló szemlét, és így egyértelmű volt, hogy a viszákai pajtaszínházi napokra is meghívást kapnak. (A 24 társulattól 3-at hívtak meg ide.) A nyári fellépéseket nagy létszámú csoportnál nem könnyű egyeztetni. Úgy alakult, hogy a Kisbetyár tagjainak többsége sajnos nem tudott részt venni az előadáson, így gyors átdolgozást kívánt a produkció. Sőt, sajnos betegség miatt a bíró sem tudott velünk tartani. Azonban ez

a helyzet is megoldódott köszönhetően a pályázat során mentorként közreműködő Pintér Gábornak, aki gyakorlatilag egy délelőtt alatt tanulta meg a bíró szerepét, és büszkén mondhatom, hogy kiválóan helyt állt, bebizonyítva profizmusát. A Társulat többi tagja is brillírozott. Felszabadultan, vidáman játszottak. Éltek a színpadon. A közönség pedig jól szórakozott.

Mi is, egész délután. Különleges élményekkel gazdagodtunk. Megtapasztalhattuk a hit és kitartás teremtő erejét. A kultúraközvetítés sajátos módját, amely új dimenzióba helyezi a néphagyomány, a magas kultúra és a közösségépítés fogalmait.

Hálás köszönet Szarvas József művész úrnak az élményért, a meghívásért, a vendéglátásért. A Nemzeti Művelődési Intézetnek és a Magyar Teátrumi Társaságnak, hisz a pályázatuk nélkül nem jutunk el ide. A kékcseieknek a felejthetetlen ebédért. Ne feledkezzünk meg Albert Attila fazekas mester és Szántó István festőművész csodálatos kiállított munkáiról, melyek a pajta díszéivé váltak pár napra, díszletként szolgálva előadásunkhoz.

Köszönet a Csikótojás Társulat minden tagjának, akik vállalták a hosszú, fárasztó utazást és vasárnapjukat feláldozták a fellépés érdekében. Pintér Gábornak, aki nemcsak mentorként, rendezőként állt helyt, hanem beugróként is óriásit alakított. A nyugdíjasoknak, akik velünk tartottak a meglepetés műsorért, a fotókért, tudósításért.

Szóval nekem ide el kellett menni. Nem csalódtam. Köszönöm az élményt!

Ui.: Nem hagyhatom szó nélkül, hogy a sikeres előadás legjobb fokmérője, ha visszahívják a társulatot. Képzeldék a fellépést követő nap már érkezett is a meghívás, újra az Őrségbe!

Darnyik Ágnes

Kedves Mónika!

Kérem tolmácsolj köszönetemet és nagyra becsülésemet az együttes felé! Az utazással járó megpróbáltatásnak fittyet hányó bizalomért külön hálás vagyok. Az együttes viszákai jelenléte sok öröm forrása volt. Csak remélni tudom, hogy az együttes tagjai is jól eső érzéssel tértek haza. Ha így van, nagy dolgot csináltunk együtt. Galgahévíz, Kékcse, Viszák együtt egy portán teremtett bizalom mentén Tündérbkerti közösséget.

Számunkra is nagy öröm volt részt venni e lehetőség megteremtésében.

Köszönjük.

Üdvözlettel: Szarvas József és felesége, Zsófia.